

Školský bonbónik

školský rok: 2010/2011

školský časopis číslo **1**

ZŠ s MŠ v KOTEŠOVEJ

Obsah:

1.	Príhovor	.....	3
2.	Básničky od štvrtákov	.....	4
3.	Príslovia, pranostiky obrazom i slovom	.....	5
4.	Prírodovedná tajnička	.....	6
5.	Literárna osemsmerovka	.....	6
6.	Básničky o škole	.....	7
7.	Piataci rozprávajú o svojich starých rodičoch		8
8.	Zvieratá Ázie	.....	9
9.	Vlastná tvorba	.....	10
10.	Zahrajme sa s cudzími slovami	.....	11
11.	Na výlete	.....	11
12.	Place names	.....	12
13.	Recept na dobrý kolektív	.....	12
14.	Krúžok šikovných rúk	.....	13
15.	Zakódovaný vtíp	.....	13
16.	Čo by o mne povedala moja školská lavica?		14
17.	Moja rodina	.....	15
18.	Piešťany 2010 – súťaž „Mladý záhradkár“	.....	15
19.	Grafické práce žiakov z informatiky	.....	16

Vydáva:

ZŠ s MŠ Kotešová

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 01361

Šéfredaktor:

Andrea Rendeková, žiačka 9. ročníka

Predseda redakčnej rady:

Pavla Talačová, žiačka 9. ročníka

Člen redakčnej rady:

Michal Lamlech, žiak 9. ročníka

Ročník:

XIII.

Vychádza:

pravidelne 4 krát ročne

Číslo 1/2008

vychádza 15. 11. 2010

Podiel pedagóga:

technická pomoc pri zostavovaní stránok

Jeseň je asi najkrajšie obdobie v roku. Jej krása spočíva v pestrosti, rozmanitosti a farebnosti, ktoré ponúka. Dlhé letné dni sa s príchodom septembra pomaly skracujú, slniečko je čoraz zubatejšie, vietor sa veselo preteká so žltým lístím v parku.

Na nekonečnom modrom hľadisku sa objavujú krdle sťahovavých vtákov, odlietajú i lastovičky, ktoré naposledy zaštepocú na rozlúčku, kým sa vydajú na ďalekú cestu. So stále chladnejšími dňami sa ranné i večerné hmlý čoraz častejšie vznášajú ako sivý opar nad celou krajinou. Slnko zostáva často skryté za ťažkými dažďovými oblakmi. Prší. Niekedy aj celé dni. Všetci sa vtedy ponáhľame do tepla našich domovov. Aj Perinbaba si pomaly začína chystať svoju perinu a krajina sa pripravuje na dlhý zimný odpočinok.

Jeseň je naozaj krásna, prichádza každý rok, no vždy je iná. Okrem chladnejšieho počasia prináša aj začiatok školského roka. Škola je súčasťou nášho každodenného života. Triedy, špeciálne učebne, chodby sa stávajú našim druhým domovom. Domov je to, kde sa dobre cítime a kam sa s radosťou vraciame. Verím, že o našej škole to môžem povedať.

Škola je umiestnená vo viacerých budovách, najstaršia je z roku 1934, novšia z roku 1961 a školská jedáleň je v budove zo sedemdesiatych rokov podobne ako budova materskej školy. Roky sa podpísali na ich technickom stave a funkčnom vybavení, preto už nevyhnutne potrebovali rekonštrukciu.

Obec Kotešová - zriaďovateľ školy bola úspešná pri predkladaní projektov o finančnú podporu z európskych zdrojov a tak rekonštrukciou postupne prešli všetky budovy. Obdobie od februára až do dnešných dní bolo pre nás mimoriadne náročné. Rekonštrukčné práce sa realizovali počas plnej prevádzky. Hlučnosť, prach, nedostatok učební, vyučovanie v náhradných priestoroch, či už na obecnom úrade, vo farskom centre, školskej jedálni boli daňou, za ktorú naša škola dostala nový šat. Všetky budovy sú zateplené, majú novú farebnú fasádu, vymenené okná i dvere, opravené strechy, v starej budove sa zrekonštruovala elektroinštalácia, vybudovali sa nové sociálne zariadenia, v materskej škole sa opravili aj schody a dlažby. Podarilo sa nám vymaľovať všetky budovy. Čaká nás ešte množstvo práce, hlavne pri úprave školského dvora, záhrady a okolia, ale to našu radosť nezatienu.

Moja vďaka patrí predovšetkým pánovi starostovi Ing. Jánovi Eliášovi, obecnému zastupiteľstvu, ale aj Vám učiteľom, žiakom a rodičom. Chcem vyjadriť poďakovanie za Vašu trpezlivosť a toleranciu počas tohto neľahkého obdobia.

Jeseň je naozaj krásna, jej premenlivosť ma naozaj očaruje, zmenami priam prekypuje. Stačí, ak sa lepšie pozriete na našu školu a určite mi dáte za pravdu.

Mgr. Mária Mihoková
riaditeľka

Básničky od štvrtákov

Moja vlasť

*Kotešová krásna dedina,
deti sa hrajú,
býva tu moja rodina.*

*Lesy sú husté,
potôčky žblnkajú,
kamienky ploché
a slnko jasné.*

*Zarána vtáčiky spievajú,
psíkovia štekajú
a mačky mňaukajú.*

*Bývam tu rád,
je to moja vlasť.*

Patrik Remiš

Naša dedinka

*Tá naša dedinka
je veľmi pekná.*

*Keď sa zvečerieva,
sova zahúka:
„Dobrá noc, milé deti,
nech na vás šťastie svieti.“*

*A zrána slnko zasvieti,
kvetky sa roztvárajú,
potôčky pretekajú.*

*Ako sa tá naša dedinka
volá?*

No predsa Kotešová.

Kristínka Cabajová

Zdravie

*Tvoju škrupinu
strhne voda divoká,
tak sa drž pevne
a dýchaj zhlboka.*

*Žalúdok rozhojdá
oceán statný,
odpusť si dnes slede
a zuby zatni.*

*Až čierna pilulka
všetko napravi,
tvoje vnútro ti zloží
báseň o zdraví.*

rod. Dipčárová

Atlas

*Atlas,
aký je pekný krás!
Naučím sa, čo ešte neviem,
čo najviac potrebujem.*

Jakub Kasem

Stránku dotvárajú práce žiakov 4. ročníka, foto: P. Remiš, S. Sakala

PRÍSLOVIA, PRANOSTIKY OBRAZOM I SLOVOM

O usilovnom sedliakovi

V jednej malebnej dedinke býval chudobný sedliak, ktorý celý život v biede žil. Preto si v jeden jarný deň povedal, že *bez práce nie sú koláče* a *čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra*. Hneď v ten deň vzal semenka i zasial ich do zeme. Každý deň chodil na pole a bol trpezlivý, lebo *trpezlivosť ruže prináša*. O niekoľko dní stáleho pozorovania nasiatej pôdy zistil, že vzišlo všetko, čo nasadil. *Bol studený máj, v stodole raj*, ale i napriek tomu sa usilovne a s láskou staral o svoju úrodu. Plynuli mesiace a zo semienok rástla čoraz väčšia a väčšia zelenina. Pomaly sa blížil *september – z poľa ber*. Úroda bola veľmi bohatá. Práve vtedy si sedliak uvedomil, *komu sa nelení, tomu sa zelení*.

Od tých čias je usilovný ako včelička, ba dokonca bieda sedliaka zd'aleka obchádza.

K. Poláčková, 7. ročník

Nemaľuj čerta na stenu

K. Škubáková, 7. roč.

Akoby hrach na stenu hádzal

T. Tichá, 7. roč.

Dedinčan a jeho múdrosť

V jednej dedine žil istý dedinčan. Vždy videl bohatých ľudí, aké majú krásne domy, služobníctvo a drahé oblečenie. A myslel si, že keď bude mať drahé oblečenie, bude múdry a bohatý. Tak mu napadlo, že si kúpi látku za posledné tri groše a ušije si šaty ako majú boháči. Tak sa pustil do šitia. Keď mal šaty ušité, chcel si ich obliecť, ale zabudol príslovie – *Dva razy meraj a raz strihaj* – a on to urobil naopak. Potom bol aj taký výsledok jeho práce, nič neobliekol. Smutný sa išiel prejsť a stretol bohatého pána. Spýtal sa ho: „Pane, vy ste bohatý a múdry, pretože máte pekné oblečenie?“ Pán mu odpovedal: „Viete, *nikto z neba múdry nespadol*, musel som sa učiť, aby som bol múdry a musel som si zarobiť. *Bez práce nie sú koláče*. „Vtedy si dedinčan uvedomil, ak nebude pracovať, tak nebude bohatý a ak sa nebude učiť, múdry tiež nebude.

T. Tichá, 7. ročník

Prírodovedná tajnička

Obklopuje nás: _____.

1.																				
2.																				
3.																				
4.																				
5.																				
6.																				
7.																				

1. Jednotlivé časti prírody sú .....
2. Živočích žijúci v tečúcich čistých vodách.
3. Parazituje v črevách detí. Detská .....
4. Vyčerpatelný zdroj energie, horľavá kvapalina.
5. Orgán zraku.
6. Svalový orgán, ktorý pumpuje krv cez obehovú sústavu.
7. Dýchací orgán cicavcov.

prispeli: žiaci 8. roč.

Literárna osemsmerovka

- poézia
- próza
- lyrika
- metafora
- autor
- evergreen
- balada
- dej
- reč

M		P		L	Š	R	E	V	D
E	I	O	P	Y		Ý	B	D	R
T	E	V	O	R	T	M	Á	E	Á
A	P	E	É	I	Ó	E	J	J	M
F	I	R	Z	K	Č	Z	K	R	A
O	K	A	I	A	A	E	A	T	A
R	A	T	A	U	T	O	R	X	T
A	D	A	L	A	B		Ú	E	E
B	Á	S	N	I	K	R		T	V
A	N	E	E	R	G	R	E	V	E

- epika
- básnik
- poviera
- dráma
- text
- rým
- verš
- veta
- bájka

Súhrn všetkých písmom zaznamenaných textov sa nazýva: _____.

D. Sršníková, 7. roč.

Každé ráno, deň čo deň,
preruší sa môj sen.
Do školy sa vstávať musí,
nech si to každý rodič skúsi.

Tašku ťažkú nosiť mám.
Rozmýšľam:
úlohy mám, či nemám?
Na hodine sedieť musím,
pred tabuľou čo-to skúsím.

Najšťastnejšia vtedy som,
keď jednotku dostanem.
Od radosti na druhý deň
ráno rýchlo vstanem.
D. Vlčáková, 2. roč.

**V Kotešovej mám školu
a v nej triedu moju.
Keď sa ráno zobudím,
na školu si pomyslím.**

**Umyjem sa, učešem sa,
chleba rýchlo zjem
a do školy
rýchlo sa poberiem.**

**Učíme sa nové veci
ja aj spolužiaci všetci.
Každé ráno teším sa,
zas niečo nové naučím sa.
*S. Veliká, 2. roč.***

Básničky o škole

Do školy sa hrnú školáci,
medzi nimi sú aj druháci.
Samko, Danko, Lenka
a tiež pani učiteľka.
D. Litvák, 2. roč.

**Naša škola nové šaty má,
každý si ju z cesty obzerá.
Veľmi sa nám páči,
vrvia všetci žiaci.
*D. Baláž, 2. roč.***

Cez prázdniny škola
celkom prázdna bola.
Dnes je plná detí,
ako ten čas letí.
L. Litvíková, 2. roč.

**Kotešovská školička
vôbec nie je maličká.
Všeličo sa naučíme,
napapáme i zahráme.**

**Ja sa učím veľmi rada,
matematika je zábava.
Slovenčina veľa krás
ukrýva vždy aj pre nás.**

**Vlastiveda učí nás
o Slovensku novinky,
nosíme len jednotky,
chvália nás maminky.**

**V družine je veľa hier,
vždy pre všetky deti,
ani sa tam nenazdám,
ako nám čas letí.
*N. Hvorečná, 2. roč.***

Kotešovská školička
nie je vôbec maličká.
Žiačikov má veru dosť,
chodia do nej pre radosť,
pre múdrosť a skúsenosť,
ktorých nie je nikdy dosť.

Popoludní ticho rýchlo ostane,
krik, smiech a hluk opadne,
ale ráno ako vždy
džavot detí ju zobudí.
P. Balta, 2. roč.

Naša škola veľká je,
kto do nej chodí, múdry je.
Ja som malá druháčka,
učím sa ako usilovná včelička.
A keď Zuzka zakričí na nás,
do pozornosti dostane nás.
Škola, škola, školička,
pekná si nám, novučká.
S. Škubáková, 2. roč.

Piataci rozprávajú o svojich starých rodičoch

Moji starí rodičia

Rodičia mojej mamy bývajú v Českej republike – v Ostrave, no cez leto chodia na chatu do Kolárovic. Počas prázdnin ma však zoberú so sestrou do Ostravy. Je to veľké mesto.

Babka s dedkom ma berú na plaváreň, kúpalisko a do ZOO. Mám s nimi veľa zážitkov.

Raz sme išli na nákup do Poľska a keď sme sa vracali, dedko zle odbočil a zistili sme, že sa vraciame naspäť do Poľska. Babka dostala z doposiaľ nezistených príčin záchvatu smiechu, pri ktorých jej až tiekli slzy po tvári, a trvali trvali tak dlho, až sa dedko nahneval a povedal babke, že ak sa neupokojí, pôjde domov pešo.

Robko Vrana

Moja prababka

Má 76 rokov. Je veľmi usilovná a pracovitá. Vychovala 4 deti, má 9 vnukov a 10 pravnukov. V živote sa veľmi narobila. Rozprávala mi, že aj keď musela ťažko pracovať, lebo jej muž zomrel veľmi mladý, vždy si našla čas na rozhovor s deťmi, na zábavu.

Aj keď niekedy ochorela, vždy išla do práce, aby mohla uživiť svoje deti. Teraz si užíva starobu v pokoji, aj keď to zdravie nie je najlepšie. Tohto roku jej deti kúpili psa Danyho, aby nebola sama.

Chodíme ju pozrieť raz do týždňa a pomôžeme jej, ak niečo potrebuje. Vždy ma pohladí, lebo ma má rada. I ja ju mám rád.

Adam Bučko

Moja stará mama

Moja babka sa narodila po skončení 2. svetovej vojny. Vyrastala v chudobnej rodine. Má 4 súrodencov, ktorí ešte všetci žijú. Vychodila 8 tried.

Po skončení školy pracovala na JRD ako opatrovatelka hydiny. Neskôr pracovala v Makyte v Bytči 6 rokov. V roku 1966 sa vydala. má dvoch synov Jara a Stana. Jaro je môj otec. V roku 1969 pracovala v ľudovo-umeleckom družstve Rezbár Kotešová. Utrpela tam úraz, na pravej ruke jej odrezalo palec. Pracovala tam až do odchodu na dôchodok.

V roku 2000 som sa narodila ja. Po maminej materskej ma opatrovala babka. Vodila ma do škôlky aj školy. Teraz pestuje v záhradke zeleninu a ja jej pomáham, lebo ju už bolia kolená.

Janka Lamlechová

Zvieratá Ázie

O pande veľkej

Najznámejšie čínske zviera je panda veľká. Žije v srdci Číny.

Je známa výhradne svojou bambusovou stravou. Ale jej zažívací systém je prispôsobený na pojedanie mäsa a navyše tieto bambusové listy sú úplne zamrznuté. Pandy však prišli na rýchly spôsob, ako sa ľadu zbaviť, rýchlym otieraním bambusu o ňufák. Má čierno-bielu farbu, a preto ju aj voláme panda čierno-biela.

Je alergická na hluk a často zmizne skôr, kým sa k nej niekto stačí priblížiť. Ak ju chcete vidieť, musíte ísť do hôr a musíte byť úplne ticho a zoberte si ďalekohľad, lebo ju musíte pozorovať zďaleka.

Ďalšie zaujímavé zvieratá

	Tiger indický	♦ žije na území Sundabanu v Indii a v Bangladéši.
	Sokol st'ahovavý	♦ je rozšírený všade v Európe, Ázii, Severnej i Južnej Amerike, v Afrike a Austrálii.
	Sova lesná	♦ nachádza sa v celej Európe okrem Škandinávie, na menších územiach severnej Afriky, na západe Ruska, v Afganistane a Číne.
	Jazvec lesný	♦ žije všade v Európe a Ázii. V juhovýchodnej Ázii jazveca európskeho nahrádza jazvec bielohrdlý.
	Rybárik riečny	♦ môžete ho nájsť nielen v celej Európe a v južnej Ázii, ale aj na severe Afriky.
	Medveď ľadový	♦ žije na okraji arktického pásma, v Grónsku, na pobreží severnej Ameriky a severnej Ázie.
	Orol skalný	♦ riedko rozšírený v Európe, Ázii, Severnej Amerike a severnej Afrike.

Vlastná tvorba

Ja som

Som citlivá, ochotná pomôcť.
Som zvedavá na nevšedné prírodné úkazy.
Počujem hlas svojho srdca,
keď sa rozhodujem.
Vidím svoju budúcnosť.
Chcem precestovať celý svet.

Som citlivá, ochotná pomôcť.
Predstieram svoje pocity.
Cítim, ako mi praskajú žily.
Dotýkam sa žiarivej oblohy.
Obávam sa skúšok života.
Plačem, pretože mi niekto ublížil.

Som citlivá, ochotná pomôcť.
Chápem, že život musí ísť ďalej.
Tvrším, že nie som dokonalá.
Snívam o princovi na bielom koni.
Adrika Venclíková, 9. roč.

Som milá a citlivá.
Som zvedavá na všetko vôkol,
prírodu, ktorú milujem.
Počujem ako lístie šumí na jeseň.
Vidím ako hlávku skláňa k spánku.
Chcem byť ako ona, pekná a farebná.
Som milá a citlivá.

Predstieram, že som ako ona.
Cítim, že som chladná.
Dotýkam sa vetrom nebies.
Obávam sa, že to neviem.
Plačem, pretože som iná.

Chápem, že to nie je tak.
Tvrším, že som ako vták.
Snívam o tých veciach krásnych.
Skúšam vyjadriť ten kúsok v básni.
Zdenka Lamlechová, 9. roč.

Som mladá a zodpovedná.
Som zvedavá, ale nemusím skúsiť všetko.
Počujem, ako kráčajú oblaky na oblohe.
Vidím svet plný vône a kvetov.
Chcem mier a lásku pre všetkých ľudí.
Som mladá a zodpovedná.

Predstavujem spokojnosť
so všetkým okolo mňa.
Cítim, že by som mohla niečo zmeniť.
Dotýkam sa svojich snov.
Obávam sa, že sa mi nikdy nesplnia.
Plačem, pretože mám strach z budúcnosti.
Som mladá a zodpovedná.

Chápem, že sama svet nezmením.
Tvrším, že by sme mali prispieť všetci.
Snívam o planéte plnej života.
Skúšam s tým niečo spraviť.
Miška Polková, 9. roč.

Som pôvabná, láskavá.
Som zvedavá na všetko okolo mňa.
Počujem záhadný spev vtákov,
Vidím rozkvitajúcu prírodu.
Chcem si splniť sen.

Som pôvabná, láskavá.
Predstieram svoj smútok.
Cítim vôňu každodenného rána,
dotýkam sa čarovných hviezd.
Obávam sa, že sa moje sny neuskutočnia.
Plačem, pretože som zranená,
som pôvabná, láskavá.

Chápem zmysel života.
Tvrším, že som zložitá.
Snívam, že raz to bude krásne,
skúšam písať básne.
Ela Majtánová, 9. roč.

Zahrajme sa s cudzími slovami

Alergia

Pojem alergia (reakcia) pochádza z gréckeho slova allos a ergon, čo znamená reakcia, reaktivita.

Tento termín (odborný názov) bol pripísaný viedenskému lekárovi Clemensovi von Pirquet, ktorý vypožoroval, že symptómy (prirodzené príznaky) pacientov (lekársky ošetrovaných ľudí) boli spôsobené vonkajšími alergénmi (škodlivými látkami), ako napr. peľ, ...

Alergia vlastne vzniká tak, že zdravý imunitný (odolný) systém skúša každú látku, s ktorou príde do styku. Proti antigénom sa v krvi tvoria protilátky. Tým sa stáva telo na určitý čas imúnne (odolné) proti týmto antigénom. Keď má človek alergiu, nevie rozlíšiť škodlivé látky od neškodlivých, a tak potom reaguje (zmyslovou činnosťou odpovedá na nejaký vonkajší popud) alergicky.

Alergia je trvalé ochorenie. Úplná liečba neexistuje, ale je veľa účinných terapií (liečení).

K. Hôrečná, 8. roč.

Na výlete

P. Remiš, 4. roč.

Place names

Applecaster = Jablčný zámok

- apple - sweet and juicy fruit
caster - comes from the Latin word
„castra“ = castle

Veronika Kuchárová

Juliewich = Julkina dedina

- Julie - a name for girl
wich - an old word for village

Ivona Kuzmová

Camouth = Cukríkový záliv

- ca - an abbreviation for candy
mouth - the mouth of the river
- a place where it meets the sea

Dominička Kostánová

Dreadfulbridge = Hrôzamosť

- dreadful- scary
bridge - a bridge over the river

Veronika Kuchárová

Sandcaster =

Piesočný hrad

- sand - you find this on a beach
caster - comes from the Latin word
„castra“ = castle

Dominička Kostánová

Sunwich = Slnčná osada

- sun - a round hot yellow space
object
wich - an old word for village

Veronika Kuchárová

Sunbridge = Slnčný most

- sun - a round hot yellow space
object
bridge - a bridge over the river

Dominička Kostánová

Aj učitelia sú tvoriví!!!

Recept na dobrý kolektív

Prísady: tolerancia, úprimnosť, ochota,
otvorenosť, priateľstvo

Postup: Zmiešame 200g úprimnosti a 150g
otvorenosti a spolu s 300g trpezlivosti
miešame 10 minút nad parou.
Pridáme polievkovú lyžicu ochoty,
kávovú lyžičku priateľstva a kvapku
odvahy. Vylejeme do formy
vymastenej toleranciou a znášanlivosťou a dáme piecť. Upečený
posypeme dobrou náladou, podávame s úsmevom.

RNDr. L. Hollánová, Ing. E. Šípeková

Krúžok šikovných rúk

Aj tento rok na našej škole pracuje krúžok šikovných rúk. Prihlásilo sa 32 detí. Prácou v krúžku ich obohacujeme o regionálne prvky, rozvíjame individuálne schopnosti a zručnosti, pričom kladieme dôraz na celkový rozvoj dieťaťa. Preferujeme rozvoj samostatnosti, zodpovednosti a aktívne využívanie voľného času. Naším cieľom je obohatiť deti o rôzne manipulačné, konštruktívne, estetické, dekoratívne a taktiež kuchárske schopnosti.

Krúžok je zostavený hlavne tak, aby prinášal deťom radosť z vlastnej šikovnosti a úspechu. Podporuje ich zdravé sebavedomie a sebahodnotenie.

Odkóduj si vtip

Tabuľka na odkódovanie:

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV	XVI	XVII

R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	,	.	?	!
XVIII	XIX	XX	XXI	XXII	XXIII	XXIV	XXV	XXVI	/	☞	*	♦

VI	V	XVIII	XI	XV	/		I	XI	XXV		X	V		XX	XXII	XV	X	
----	---	-------	----	----	---	--	---	----	-----	--	---	---	--	----	------	----	---	--

XIII	I	XX	V	XVIII	IX	XIV	XIX	XI	XXV		X	I	XXVI	XXV	XI	*	
------	---	----	---	-------	----	-----	-----	----	-----	--	---	---	------	-----	----	---	--

III	V	XVIII	XXII	V	XIV	XXV	☞	
-----	---	-------	------	---	-----	-----	---	--

Vytvoril Jakub Kasem, 4. ročník

Čo by o mne povedala moja školská lavica?

Naozaj neviem, ako mám odpovedať na túto otázku, keďže to nenájdem v knihách ani na internete. Ale vcítiť sa do pocitov mojej lavice predsa len nemôže byť také ľahké.

No tak teda, určite by som nechcela byť na jej mieste. Každé ráno pri vstupe do triedy praším všetky veci, čo mám v rukách, na lavicu. A taktiež si po nej čarbem (našťastie to ide zmyť), búcham po nej, mám v nej neporiadok,... Áno, to všetko sú dôvody, prečo by ma moja lavica mohla nemať rada, ale napokon, ona je jediná, ktorá vidí tie najtajnejšie tajomstvá, keď si cez hudobnú píšem do denníka.

Keď si to tak zoberiem, moja lavica by o mne určite nepovedala nič zlé. (Len tajne dúfam, že nezačne hovoriť, lebo tým posledným si nie som až taká istá.)

Dominika Kostánová, 5. ročník

Som žiak 6. triedy a sedím v prvej lavici v strednom rade. Moja školská lavica je môj malý domček v triede.

Čo by moja školská lavica povedala? Je to moje kráľovstvo, ktoré patrí iba mne. Verím, že by povedala len všetko dobré. Ale musím priznať, že nie vždy by to bola pravda. Aj moja lavica vie, že niekedy som nepozorný, cez prestávky pobehujem po triede.

Na vyučovaní sa niekedy bavím so spolužiakmi a vyrušujem.

Moja lavica je moja kamarátka, ktorá so mnou zdieľa všetko dobré i zlé, vie o mojich známkach, ale nikomu nič neprezradí.

Radoslav Jandačka, 6. ročník

Viem si veľmi dobre predstaviť, čo by to asi bolo:

„Uufff, zas ide tá pubertáčka. Som zvedavá, čo dneska na mňa načmára.

Hlavne, že má zicherky na nohaviciach a kopu náramkov na rukách. Dúfam, že na mňa nebude zas niečo lepiť. Tá nálepka s jazvecom nejde dole! Mám dojem, že si ma mýli so stoličkou, keď stále na mne vysedáva. A vodu? Tú som už nevidela asi celý týždeň! To sa na ňu podobá, skoro všetko je jej jedno, okrem nejakých výnimiek! Stále sa bije a háda so svojím spolusediacim. Robí si zo všetkého srandu!“

Ja by som sa tej lavici ani nečudovala, že by toto o mne povedala. Ale budem sa snažiť správať k mojej lavici tak, aby vydržala čo najdlhšie a v čo najlepšom stave.

Ivona Kuzmová, 5. ročník

Moja školská lavica si o mne myslí, že som pri písomkách nepozorná a náhlím sa. Niekedy píšem pekne, keď sa mi chce a niekedy škrabem ako kocúr. Občas na hodine vyrušujem so susedom.

Svoju školskú lavicu si mením, keď sa presádzame. Vôbec ju nemám rada, keď si na nej ublížim alebo musím sedieť s chalanom. Nepáči sa jej, keď niektorí spolužiaci po nej píšu.

Môžeme byť radi, že máme nové lavice. Ja po školskej lavici nepíšem, lebo si myslím, že ju to bolí.

Veronika Kuchárová, 5. ročník

Moja rodina

Rodina je základná spoločenská jednotka. Práve ona poskytuje ľuďom domov a teplo. Pokiaľ nie sú zabezpečené tieto potreby, stretávame sa s rôznymi konfliktami a problémami v rodine. Všetci členovia rodiny by mali držať spolu, a presne o to sa snaží môj otec a mama, ktorí učia mňa a môjho brata riešiť problémy bez konfliktu. Pre mňa je život v rodine veľmi dôležitý, pretože práve on ma učí úcte k iným ľuďom.

Ved' ako inak sa mám sám bez úcty k iným stať plnohodnotným človekom? Väčšina ľudí si pod pojmom rodina vybaví tých skutočne najbližších, akými sú rodičia. No mnoho detí si predstaví najmä svojich obetavých a láskavých starých rodičov, ktorí majú pre ne vždy dobrú radu a čas na vyriešenie každého problému. Ja si pod týmto pojmom spomeniem aj na môjho súrodenca, s ktorým sa snažím vychádzať čo najlepšie, i keď práve s ním sa hádam najčastejšie. No každé zlo je na niečo dobré, a preto sa snažím poučiť z každej hádky. Takýto nevinný konflikt medzi súrodencami, nemôže príliš uškodiť.

Deti by si mali ctíť svojich rodičov. No i napriek všetkým konfliktom sveta by sme nemali zabúdať na to, že naši rodičia sú ľudia, ktorí nás splodili s láskou. Túto myšlienku zahŕňa nespočetné množstvo citátov, z ktorých jeden znie: „Jedine dvojce rúk na svete si zaslúžili, aby si ich bozkával. Ruky otcove, ktoré na teba pracujú a ruky matkine, ktoré ťa vychovali.“

Pavol Lukáč 5. roč., referát na občiansku výchovu

Dňa 8. 10. 2010 sa žiačky 9. ročníka A. Rendeková,, R. Frolová a M. Polková zúčastnili národného kola vedomostnej súťaže "Mladý záhradkár" v Piešťanoch. Teší nás 8. miesto Andrejky Rendekovej v rámci Slovenska. O priebehu súťaže informuje Andrejka Rendeková:

Piešťany 2010 – súťaž „Mladý záhradkár“

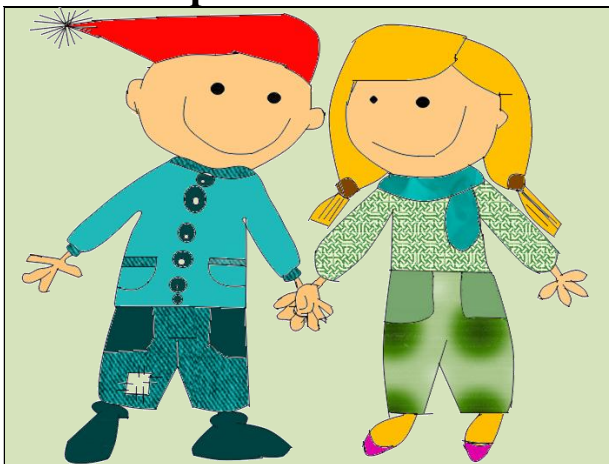

Súťaž 8.12.2010 sa stala pre mňa krásnym zážitkom v 9. ročníku. Cesta vlakom bola zábavná, najmä preto, že sme boli tri spolužiačky a super pani učiteľka. Okrem toho, že sme šli vlakom, použili sme i iné dopravné prostriedky ako taxík i autobus.

Keď sme dorazili do Piešťan, vrhli sme sa hneď súťažiť. Ako prvé sme dostali zväzok papierov, na ktorých boli otázky, ktoré na mňa pôsobili ako chytáky. Po prvom kole nás zaviedli na chodbu, kde sme hodinu čakali, kým sa dostaneme na rad. Keď konečne nastal čas ísť dnu, zavládol stres. Nakoniec sme všetky rastliny, semenka i zeleninu úspešne pomenovali a čakali na výsledky. Medzi tým ako spočítavali body, nám bol zabezpečený obed a prehliadka školy. Navštívili sme skleníky, kde sme videli kaktusy, orchidey ale i mnohé iné kvety. Zaujali nás neobvykle zelené ruže, ale aj obrovský strom vyšší než budova internátu. Po návrate sme boli odmenení peknými cenami.

Cesta domov bola dlhá. Zastavili sme sa aj v Považskej Bystrici, kde sme navštívili viac obchodov. Po únavnom ale nezabudnuteľnom dni sme sa vrátili späť domov.

Grafické práce žiakov z informatiky:

Alžbetka Minarčíková, 7. ročník

Klárka Poláčková, 7. ročník

Fotky z Halloweenskej noci

Zuzka Hrankayová, 7. ročník

Tamarka Tichá, 7. ročník

